

Meester Sjoerd

Meester Sjoerd is de beste stagiair die Tom ooit heeft gehad. Alle kinderen uit de klas zijn dol op hem. Hij is ook zo aardig. Dat verbaast Tom niks. Meester Sjoerd houdt erg van voetballen en gaat vaak naar het voetbalveld vlak naast de school. Tom heeft samen met Mathijs, Thom en Gedeon opdrachten met hem gedaan. De opdrachten vonden ze erg leuk. De eindopdracht was het leukste.

Tom moest met het groepje Ine, Isa, Jorrun en Floris een spelletje doen. Het was de bedoeling het spelletje zelf te verzinnen. Meester Sjoerd is echt de beste stagiair op de hele wereld.

Een vervelende dag

Het is weer maandag, het weekend is voorbij. Juf Marianne is er weer. Ze staat niet voor de klas, maar meester Sjoerd. Juf Marianne zit achter Tom zijn plek, op de kruk waar normaal meester Sjoerd zit.

Iedereen is al binnen en aan hun gezichten te zien denken ze allemaal hetzelfde als Tom: ‘Wat is er met meester Sjoerd?’ Meester Sjoerd doet de deur dicht en begint gelijk met praten. ‘Jullie zullen wel denken waarom ik hier sta. Is dat inderdaad zo?’ vraagt meester Sjoerd.

‘Ja,’ zeggen de kinderen allemaal.

‘Ik heb een vervelende mededeling,’ zegt meester Sjoerd.

‘Wat dan?’ vraagt Tom.

‘Nou, vrijdag is mijn laatste dag,’ zegt meester Sjoerd. Als Tom dat hoort, is hij met stomheid geslagen.

‘En kom je dan nooit meer terug?’ vraagt Mark.

‘Waarschijnlijk niet, maar ik kan nog protesteren,’ zegt meester Sjoerd.

‘Ja, doe dat!’ roept Hessel.

En iedereen begint te schreeuwen: ‘Protesteren, protesteren!’

‘Stop, jullie moeten nu gaan rekenen want we hebben meer te doen,’ zegt juf Marianne. Tom denkt: Hoe kunnen we nu gaan rekenen als we hiermee zitten?

‘Oké, we gaan verder met de rekentoples,’ zegt juf Marianne, die naar voren is gelopen. Niemand kan zich concentreren op rekenen. Iedereen denkt: ‘Meester Sjoerd moet blijven.’

Tom blijft denken: ‘Hij kan nog protesteren.’

Toch kan Tom het nog steeds niet geloven.

Het plan

De rekentoples is eindelijk afgelopen en de kinderen mogen naar buiten. Buiten staat de hele klas bij elkaar en Tom gaat erbij staan.

‘Waarom vertelde meester Sjoerd dit niet eerder?’ vraagt Hessel.

‘Hoe kunnen wij dat nou weten!?’ antwoordt Melle.

‘Ik vind dat meester Sjoerd moet blijven,’ zegt Daphne.

‘Ik ook,’ zegt Tom.

‘Luister, ik heb een plan om ervoor te zorgen dat meester Sjoerd blijft,’ zegt Ine.

‘Wat dan?’ vraagt Sam.

‘Nou luister,’ zegt Ine.

Ine vertelt haar plan: ‘Juf Marianne heeft vast mail. Als wij haar wachtwoord en...’

Tom heeft al door wat Ine wil vertellen en gaat verder: ‘... gebruikersnaam gaan kraken kunnen wij op haar mail.’

‘En wat heeft dat met meester Sjoerd te maken?’ vraagt Mats.

Tom gaat verder: ‘Juf Marianne heeft vast mailtjes die te maken hebben met meester Sjoerd. Er staat vast wel in een mailtje het adres van de school van meester Sjoerd. Als meester Sjoerd echt weg moet, kunnen we via dat adres naar de school en protesteren bij de directeur.’

‘Dat wilde ik ook zeggen,’ zegt Ine.

‘Dan ben je nu te laat, want nu heeft Tom het al gedaan,’ zegt Gedeon.

De uitvoering van het plan

De hele klas sluipt naar het lokaal.

‘We moeten ervoor zorgen dat juf Marianne ons niet ziet,’ zegt Tom.

‘En wat als ze ineens het lokaal in komt?’ vraagt Mats.

‘Dan verstoppen we ons,’ zegt Tom.

‘En vindt ze ons dan niet?’ vraagt Sam.

‘Ja, dat kan Tom ook niet weten,’ zegt Jenda. De klas zit op hun hurken voor het raam. Ine is zo nieuwsgierig dat ze langzaam opstaat en door het raam kijkt.

‘Ine,’ zegt Daphne.

‘Wat is er?’ vraagt Ine.

‘De juf komt!’ roept Daphne. Ine gaat achter de jassen zitten. De rest gaat op het podium achter het gordijn zitten.

‘Waarom wil Ine niet komen?’ vraagt Hans.

‘Weet ik niet,’ zegt Hessel.

‘Oké, nu stil want de juf komt,’ fluistert Tom. Ine hoort de voetstappen heel dichtbij.

‘Sjoerd, ik heb pleinwacht dus ik ga naar buiten,’ zegt juf Marianne.

‘Ik ga naar het voetbalveld,’ zegt meester Sjoerd. Ine hoort de voetstappen weer teruggaan. Pas als Ine geen voetstap meer hoort, komt ze uit haar schuilplaats vandaan.

‘Voortaan bij ons blijven,’ zegt Floris.

Ze lopen het lokaal in. ‘Oké, wachtwoord en gebruikersnaam kraken,’ zegt Tom.

‘Wat dacht je van gebruikersnaam: Marianne van Zetten,’ zegt Hans.

‘Ja, en wachtwoord?’ vraagt Tom.

‘Wachtwoord: Leonardo 2,’ zegt Hans. Tom heeft het ingetoetst en drukt op Enter. Niet goed, zegt Tom.

‘Staat er een aanwijzing?’ vraagt Isa.

‘Ja.’

‘Wat dan?’ vraagt Jorrun. ‘Wachtwoord is fout,’ zegt Tom.

‘Oké, alleen het wachtwoord nog,’ zegt Ine.

Juf Marianne heeft alle achttien kinderen op het plein gemist en loopt naar binnen.

‘Ik hoor wat!’ roept Floris.

‘Wat dan?’ vraagt Thom.

‘Voetstappen, ze komen deze kant op,’ zegt Floris.

‘Er staan hier genoeg kasten. Kom op!’ roept Tom.

Gedeon, Ine, Jenda en Tom gaan in kast één.

Mats, Sam, Thom en Daphne in kast twee.

Floris, Hans, Hessel en Isa in kast drie.

Jorrun, Luuk, Mark en Mathijs in kast vier.

En in kast vijf Melle en Ticho.

Juf Marianne staat bij haar laptop. Tom gluurt tussen een spleetje naar haar.

‘Daphne,’ fluistert Mats.

‘Ja, Mats, wat is er?’ fluistert Daphne.

‘Ik moet niezen,’ fluistert Mats.

‘Hou je in,’ fluistert Sam.

‘Maar ik moet!’ zegt Mats iets harder.

‘Hou je in,’ fluistert Sam.

‘Maar ik moet!’ roept Mats nog harder.

‘Hou je in,’ fluistert Sam.

‘Maar ik moet!’ roept Mats keihard.

Juf Marianne draait zich om. Ze loopt naar kast twee en ze trekt de deuren open.